

palūkanų normą ir laikotarpį, už kurį prašoma tokių palūkanų (arba nuorodą, kad pagal kilmės valstybės narės teisės aktus prie pagrindinės sumos automatiškai pridedamos įstatymų numatytos palūkanos), ieškinio pagrindą, įskaitant aplinkybių, kuriomis grindžiamas reikalavimas ir reikalaujamos palūkanos, apibūdinimą bei aiškiai įvardijama, ar tai yra įstatymu ar sutartimi numatytos palūkanos, palūkanų kapitalizavimas ar paskolos palūkanų norma, ar jas apskaičiavo ieškovas ir kokių procentu jos viršija Europos Centrinio Banko bazinę normą, kaip numatyta Bendrijos reglamente dėl Europos mokėjimo įsakymo procedūros (3)?

4. Ar Direktyvos 2008/48/EB (4), nors ir neperkeltos į nacionalinę teisę, 5 straipsnio 1 dalies l ir m punktais, 6 straipsnio 1 dalies i punktu ir 10 straipsnio 2 dalie l punktu, kur daroma nuoroda į „tikslinimo tvarką“, reikalaujama, kad finansų įstaiga į sutartį specialiai įtrauktų ir paryškintų (o ne sutarties tekste nurodytų visiškai neišskiriant) kaip „Informaciją prieš sudarant sutartį“ nuostatas dėl palūkanų normos už pradelstas įmokas, jas pateikiant aiškiai išskirtoje vietoje, taip pat nuostatas dėl apskaičiuojant tokias palūkanas taikomų kriterijų (finansinės, išieškojimo išlaidos ir t. t.); be to, ar ji turi į sutartį įtraukti išpėjimą dėl su šiomis išlaidomis susijusių pasekmių?
5. Ar Direktyvos 2008/48/EEB 6 straipsnio 2 dalis apima reikalavimą pranešti apie išankstinę paskolos ar kredito sutarties nutraukimą, kai dėl to bus taikomos palūkanos už pradelstas įmokas? Ar Direktyvos 2008/48/EEB 7 straipsnyje numatytas nepagrįsto praturtėjimo draudimo principas taikomas tuo atveju, kai kredito įstaiga siekia ne tik atgauti prekę (paskolos sumą), bet ir nori, kad būtų taikomos itin didelės palūkanos už pradelstas įmokas?
6. Nesant perkėlimo į vidaus teisę nuostatos, atsižvelgiant į Direktyvos 2005/29/EB (5) 11 straipsnio 2 dalį, ar teismas gali *ex officio* nuspręsti, kad praktika įtraukti į sutartį sąlygą dėl palūkanų už pradelstas įmokas yra nesąžininga?

(1) 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

(2) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus (OL L 110, p. 30).

(3) 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1896/2006, nustatantis Europos mokėjimo įsakymo procedūrą (OL L 399, p. 1).

(4) 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, p. 66).

(5) 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 149, p. 22).

2011 m. sausio 3 d. Verwaltungsgericht Mainz (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH prieš Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

(Byla C-1/11)

(2011/C 95/04)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Mainz

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH

Atsakovė: Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (1) 18 straipsnio 4 dalis taikytina ir pervežime dalyvaujantiems subjektams?
2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies veikimas ribojamas komercinių paslapčių apsaugos pagal pirminę Sąjungos teisę?
3. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar minėto reglamento 18 straipsnio 4 dalimi, siekiant apsaugoti komercines paslaptis, apribojamas 18 straipsnio 1 dalyje nustatytas vežimą organizuojančių asmenų įpareigojimas VII priede numatyta dokumente informaciją apie atliekų gamintoją arba surinkėją atskleisti ir atliekų gavėjui?
4. Jeigu į trečiąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar apribojimo laipsnis priklauso nuo interesų palyginimo kiekvienu konkrečiu atveju (viena vertus, atitinkami verslo interesai, kita vertus, aplinkos apsauga)?

(1) OL L 190, p. 1.

2011 m. sausio 5 d. Hessischen Verwaltungsgerichtshofs (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Bundesrepublik Deutschland prieš Kaveh Puid

(Byla C-4/11)

(2011/C 95/05)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hessischen Verwaltungsgerichtshofs